

КООПЕРАТИВНО ДЪЛО.

* * *

И това стори единъ обикновенъ рудокопачъ!

Рудокопачътъ Пади Галагеръ, който работилъ нѣколко години въ каменовжгленитѣ мини въ Англия, се завърналъ въ родната си община Денгло*). Той се заинтересувалъ отъ въпроса за изкуственото торение. Чрезъ Донегалската кооперация той доставилъ отъ „Ирландското селско-стопанско дружество за доставка на едро“ 20 тона**) изкуствени торове. Отъ тази доставка икономисани били 40 англ. лири (около 25 хиляди лева наши пари). Получена била и гарантирана стока.

Пади Галагеръ не се задоволилъ само съ това. Той замолилъ същото дружество да му помогне и даде нуждни съвети, за да основе кооперация въ своята община. Направена била първата крачка. Враговетѣ се размърдали. Съюзътъ на търговцитѣ обявилъ дейността на кооперацията за „противозаконна“. Не се стрѣскали шепата въодушевени дейци. Тѣ вѣрвали въ полезността на своето дѣло. Тѣ били увѣрени въ разумността на своето начинание и били готови дори да умратъ за своитѣ убеждения.

Малката изба, въ която се помѣщавала кооперацията, се намирала на единъ мраченъ хълмовъ склонъ, далече отъ хората, които имали земяне-даване съ нея. Кооперацията била отваряна само две вечери презъ седмицата, но тя била собствено предприятие на селянитѣ и тѣ имали вѣра въ нея.

Въ продължение на първитѣ нѣколко месеца търговията се ограничавала въ продажба на семена и торове. Опитътъ излѣзълъ

*) Въ Ирландия — островъ, който се числи къмъ Англия и сега се ползува съ самоуправление.

**) Тонъ = 1,000 килограма.